

СТАНОВИЩЕ 2А

От: Експертна група 1

Относно: Проект на Наредба за общественения ред на територията на Столична община

По темата за шума, който е един от най-подценяваните проблеми от хора, които никога не са се сблъскали с него, ще засегнем един от основните типове казуси - ремонтите в жилищни сгради.

Предлагаме да се забранят ремонтите, траещи повече от 20 последователни дни за период от 6 месеца, с прекъсване или без в рамките на тези 20 дни, без съгласие на съседите, 30-50% от присъстващите на събрание на етажната собственост минимум, и на етажните собственици в съседните входове, и само след изрично решение на събранията те да се разрешават. Друг е въпросът как ще се установяват нарушенията и особено, какви принудителни мерки е възможно да се приложат за прекратяване на нарушението! Очевидно разпоредбата трябва да бъде работеща, следователно трябва да се открие и този начин!

Шумът от ремонтите е сред основните проблеми в етажната собственост.

В сграда с много апартаменти често се случва много собственици да правят много ремонти, и ако те са един след друг и траят по 1-2 месеца всеки, се оказва, че може цяла година или повече да няма спокоен период без шум!

В голям блок може да се случи да има и 10 последователни ремонта и така няколко години живеещите да нямат никакво спокойствие.

Правото на извършване на ремонт в собствен имот трябва да може и да бъде ограничавано! Шумът е навлизане в територията на собствеността на другите, които също имат права над своята собственост!

Трябва да се обмислят механизми за защита правата на всички страни. Шумът категорично нанася вреди на другите собственици. Всеки трябва да е наясно, че това, че има апартамент, не му дава право да прави, каквито си иска ремонти в него, които вдигат шум. Не става въпрос толкова за нивата на шума, колкото до броя дни, в които това се прави. А един основен ремонт, дори и правен с машини, а не на ръка, осигурява силен шум до 2, дори 3 месеца! Нерядко ремонтите траят и до 10-12 месеца в годината само от един апартамент! Дори и ние нямаме обяснение какво толкова може да се ремонтира толкова време, но това е факт!

Трябва да се намери форма това да може да бъде спирано ефикасно!

За да стане по-ясно колко е важно да се реши проблемът с шума ще напомним, че един командос беше убит на практика заради шума!

Доколкото правилно възстановяваме събитията от един известен случай от преди 2-3 години, същият случай започна заради шум от ученици, който пречи на нормалния живот на живеещ наблизо. Той взе закона в свои ръце и заради това в крайна сметка беше убит един командос, а един човек е в затвора за това без да е виновен - той е бил в неизбежна необходимост да извърши престъпление, за да запази здравето си, за да се спаси от шума! Малко хора знаят какво страдание е това ако няма как човек да избяга от него! Практически командосът е убит от държавата, която не решава

проблемите с шума.

Към настоящия момент, при сега действащата Наредба №1 ние при консултациите с адвокати и управители на фирми за управление на етажна собственост, получаваме и по двете линии, независимо една от друга, предложения за решения, включващи изключително саморазправа - например за лаене на куче - убиване на кучето. На практика адвокатите и управителите по независима линия признават, че закони в тази страна няма!

Обръщаме внимание, че неприемането на работеща наредба за шума е държавно-общински тероризъм! Населението ще бъде тероризирано от нарушения, които няма да може да изтърпява, за които няма да има наказания и съответно нарушенията няма да бъдат прекратявани, вследствие на което населението няма да има никакъв друг избор освен да прибегва до криминална саморазправа, а ако знае с голяма степен на вероятност, че вследствие на това ще отиде в затвора, е вероятно да прибегне дори до тероризъм! Неприемането на работеща наредба означава гаранция за радикализацията на населението. Както случая с убития командос.

Заради това е от особено голяма важност да не се допуска приемането на тази неработеща наредба докато тя не се измени във вид, който ще работи, а от друга страна и да не се отлага нейното приемане!

По отношение размера на глобите - по чл. 15 вр. чл. 2 те вече са без минимален праг и на практика са силно занижени спрямо тези от предишната Наредба №1, които бяха от 100 лв. до 2 500 лв, и от 500 лв. до 15 000 лв за повторно нарушение.

Липсата на минимален размер означава, че глобата може да е и 2 лв, а дори и тя да е 100 лв, има достатъчно хора с възможности, които няма да се стреснат, и могат всеки месец да плащат по 100 лв и никога да не прекратят нарушенията си! Считаме, че трябва да има минимален праг от 150 лв във всички случаи на системно нарушение, а за повторно нарушение минимален праг от 500 лв е приемливо, въпреки че за някои нагли нарушители трябва да се прилага максималният размер!

Системен тип нарушение е това, което не е еднократно. Някой, който прави увеселение в дома си за рождения си ден веднъж годишно, не може да бъде третиран наравно с този, на когото кучето му лае всеки ден, или този, който всеки ден свири на пиано в 8 часа сутринта. Съответно и глобите за двата типа нарушения - системни и несистемни - не може да бъдат еднакви. Към двата типа нарушения не следва да се прилага една и съща глоба от 150 лв, а тя трябва да е само за системно извършваните нарушения. Проблемът е, че длъжностните лица не успяват да прилагат правилна преценка за това какъв трябва да бъде размерът на глобата, и затова ще трябва тя по-прецизно да се определи в наредбата.

За нас очевидно намаляването на размера на глобите в проекта има, както и останалите орязвания спрямо Наредба №1, една единствена цел - наредбата да не работи, а само формално да се отчита, че е приета като такава! Това трябва да се промени.

Концепцията за системен шум може да се приложи и по отношение на

прахосмукачките, но по друг начин. Шум от прахосмукачки с цел почистване да се третира по един начин, а за медицински цели или например за ловене на единични комари - по изключение, не системно - по друг.

Друг важен въпрос е премахването на и без това слабо работещия елемент на задължение. В предишната наредба се съдържаха текст:

Чл. 29, ал. 2 - По реда на чл. 29, ал. 1 упълномощените длъжностни лица са длъжни да съставят актове на нарушителите за всяко установено от тях нарушение в предоставените им с тази наредба правомощия.

Това вече е премахнато, а правилно е освен да остане, да се въведе задължение, че длъжностните лица са и длъжни да установят нарушение, когато такова е налично и, когато има доказателства за това - включително писмени или с технически средства. Предлагаме това да се въведе като задължение, като поне като минимум да се върне предишния текст. Без задължение за установяване на нарушение, длъжностните лица просто казват, че не са чули лаенето на куче, нищо, че то даже пред тях лае! Това го правят и общински служители, и полицаи.

Също, в много страни е задължително притежателите на кучета да имат и сключена застраховка Гражданска отговорност за кучето в случай, че то причини вреди, с лимит \$300 000 в САЩ. Според нас и това е малко, защото куче може да нанесе щети не по малки от ПТП, а при ПТП обезщетенията са в размер на милиони.

Предлагаме в наредбата да се въведе задължение собствениците на кучета да не могат да ги извеждат на обществени места ако не са сключили задължителна застраховка Гражданска отговорност за тези кучета!

По отношение на борбата с противообществените прояви на организациите на платените кучкари, явяващи се антихуманни по отношение на хората в полза на кучетата, издигайки кучетата над хората, и атакуващи всяка положителна за обществото наредба в съда, следва да се обмисли да се направят предложения за прецизиране и добавяне към чл. 8 ЗНА на примерен текст, че уредени в закона обществени отношения, които са били допълнително уредени от наредба, се считат за неуредени в закона в частта, допълнена от наредба. По този начин съдът няма да може да пречи на местното самоуправление да допълва неработещи с десетилетия закони, правейки ги работещи. След като съдът сам не може да прецени кое е правилно, следва да му се каже изрично!

25.10.2017

e1 @ nullmail.tk